

5. Woestijn en lockdown - wat gebeurt er als de tocht onderbroken wordt?

5.1. Oriëntatie

- ✓ Ons leven werd onderbroken, door een samenspel van natuur en mens. Alles viel stil, we gingen door de woestijn van stilte en solidariteit, we zagen een glimp van een andere wereld, een wereld waar mensen kwetsbaar zijn, stil vallen, waar mensen zorgen voor elkaar.
- ✓ Wat is er met deze wereld en met ons gebeurd? Hoe zullen we terugkijken op deze periode?
- ✓ Wij klagen over vrijheidsberoving, maar we beseffen niet wat een oorlog betekent, wat vluchtelingen in een asielcentrum meemaken; en dan hebben we het nog niet gehad over de corona in de vluchtelingenkampen... Dit plaatst alles toch wel binnen bepaald perspectief?

5.2. Inspiratie

- ✓ De lockdown: veertigdagentijd - Pasen - Hemelvaart - Pinksteren anno 2020

Op 13 maart 2020 gingen we in quarantaine, in isolement.
Het werd een tijd van verstilling, versobering en solidariteit.
Quarantaine werd letterlijk een veertigdagentijd,
een tocht door de eindeloze woestijn,
zonder te weten waar we zouden uitkomen.
Mensen waren dienstbaar in 2020,
zoals Jezus Christus,
die op het laatste avondmaal,
op witte donderdag, aan zijn leerlingen zei:
“Dit is mijn gebod: was elkaar de voeten, geef je leven aan elkaar.”
Mensen waren kwetsbaar in 2020,
zoals Jezus Christus
die door iedereen verlaten, op het kruis,
op Goede Vrijdag, uitriep:
“God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?”
Mensen stonden op in 2020,
zoals Jezus die uit de dood is opgestaan,
zoals de apostelen die uit het verdriet opstonden.
Mensen keken naar een andere wereld, een hemel op aarde in 2020,
zoals de apostelen die zagen hoe Jezus een andere wereld binnenging.
Mensen werden vervuld van geestdrift om het goede dat ze zagen in 2020,
zoals de apostelen die moed kregen toen zij de Geest van God
over zich voelden neerdalen.

✓ De lockdown van Jonas

Er is een merkwaardig verhaal van Jona, de profeet.
Het verhaal staat in de Bijbel, de Koran en de Thora.
De profeet Jona krijgt van God de opdracht de mensen in Ninivé te waarschuwen,
omdat de stad binnen veertig dagen verwoest zal worden.
Jona weigert en vlucht met een schip de andere kant op;
dat schip wordt door een storm overvallen.
Jona wordt overboord gezet en opgeslokt door een walvis.
Wanneer hij uitgespuwd wordt gaat hij toch naar Ninivé.
Een fantastisch verhaal,
met inderdaad heel wat fantasie.
Een verhaal ook dat ons anno 2020 aanspreekt.
Jona werd opgeslokt door een walvis en zat vast.
zoals wij werden opgeslokt door de lockdown.

Als je jong bent en de toekomst voor je open ligt,
is een lock down niet wenselijk of evident.
Je wil zoveel meemaken, het is nu of nooit.
Je wil volop leven, uitbundig zoals de lente rondom jou.
Je wil uitvliegen en de wereld verkennen.
Maar plots gingen alle deuren dicht.

Je had je dit laatste jaar anders voorgesteld:
eindelijk waren jullie de 'oudsten' van de school
waar jullie vroeger altijd naar opkeken.
Een jaar met naar het einde toe zoveel te beleven:
de 100dagenviering, de laatstejaarsreis,
de laatste lessen en examens, het rijbewijs,
de proclamatie, de laatste klasfuif,
een onbezorgde vakantie, een zomerfestival,
het uitkijken naar een nieuwe levensfase,
toekomstplannen voor studie of een job...
het dreigt allemaal in het water te vallen,
onzeker of iets nog wordt zoals het was.

We lijken wat op Jona in de walvis,
uit de boot gegooid en gevallen,
opgesloten zonder veel bewegingsruimte,
zonder afleiding, alleen.
Teruggeworpen worden op onszelf,
op onze eigen grenzen, kan hard en confronterend
maar ook verhelderend zijn.
Jona ging zien wat de essentie
en bestemming van zijn leven was.

✓ Het verhaal van De storm

Het coronavirus kwam binnen als een storm
en we zagen alles wegwaaien.
Ons leven en onze maatschappij kenden woelige tijden.
We zijn in de maand juni.
Na weken afwezigheid omwille van corona
ben je -voor even- weer op school.
Plots was alles anders in de voorbije maanden
Maar we bleven elkaar vinden en ontmoeten
via de digitale snelwegen van deze tijd.
Hopelijk mocht je ervaren
dat onze bekommernis en onze zorg om jou
niet veranderd was als plots alles veranderd was.
We leerden 'werken met de ellebogen'
om elkaar te begroeten.
En nu je hier voor even terug bent
zijn we allemaal experts in handhygiëne en mondkmaskers.
We leerden en leren 'op afstand samen leren en leven'.
Maar het is juni.
Ondanks al die toestanden met corona:
de belofte van vakantie
toch binnen handbereik.

Maar misschien ben je er nog niet helemaal?
Zijn er bij jou nog wat opeengepakte wolken.
Heb je nog een gevoel
van onzekerheid en onmacht.
Hoe zal dat nu zijn
met 'mijn punten en resultaten?
Hoe zal men mij beoordelen? Misschien knaagt aan jou het stille verwijt
van hoe je het anders had kunnen doen...
Misschien heb je heel nare en pijnlijke (verlies)ervaringen meegemaakt
tijdens de voorbije coronaweken?
En toch... juni: het begin van het einde.
Kom laten we oversteken!

Er is een bekend verhaal uit het evangelie
over een storm op het meer.
Aan het eind van de dag, toen het avond was geworden,
zei Jezus tegen de leerlingen:
'Laten we het meer oversteken.'
Ze stuurden de menigte weg en namen hem mee
in de boot waarin hij al zat, en voeren samen met
de andere boten het meer op.

Er stak een hevige storm op
en de golven beukten tegen de boot,
zodat die vol water kwam te staan.
Maar Jezus lag achter in de boot
op een kussen te slapen.
Ze maakten hem wakker en zeiden:
“Meester, raakt het jou niet dat we vergaan?”
Toen Hij wakker geworden was,
sprak Hij de wind bestraffend toe
en zei tegen het meer: “Zwijg! Wees stil!”
De wind ging liggen
en het meer kwam helemaal tot rust.
Hij zei tegen hen:
“Waarom hebben jullie zoveel angst?
Geloven jullie dan nog steeds niet?”

Ons verstand zegt dat het niet kan:
iemand die slaapt middenin een storm.
Een man die opstaat
en aan de storm beveelt om te gaan liggen.
Een naïef verhaal,
alsof het om een baasje en zijn hond gaat:
"stil nu, koest, liggen!"
En toch toont dit stukje evangelie
misschien wel één van de meest fundamentele keuzes
die elke mens in zijn leven moet maken:
je laten leiden door angst
óf je laten leiden door geloof.
Zo was het ook in de voorbije weken.
Het virus maakte zoveel kapot.
Maar zovele artsen, vrijwilligers, leraren,
zorgkundigen en nog maar op...,
bleven erin geloven:
'deze storm willen we te boven komen.'
Want telkens weer,
wanneer je de zekerheid
van het vasteland achterlaat,
wanneer je je waagt op het meer
van engagement en verantwoordelijkheid
op het water van de durvers,
telkens weer steekt dan die wind op
die je hele leven dooreen schudt.
Rukwinden die je heen en weer slingeren.
Je verliest het gevoel van controle
en je lijkt overgeleverd
aan de situatie waarin je verzeild bent...
En toch heb je een keuze!

Dat leert ons die man uit Nazareth:
de keuze tussen leven vanuit angst
of leven vanuit geloof.
Het is geen keuze die je maakt
op het moment dat de storm uitbreekt,
maar een manier van leven.
Je kan voortdurend in angst leven
voor wat je kan overkomen,
voor wat je kan verliezen:
je populariteit, je vrienden, je gezondheid...
Of je kan leven vanuit het vertrouwen
dat elke mens de mogelijkheid in zich draagt
om dichterbij het geluk te komen
als je durft los te laten...
Zo'n geloof is een manier van leven
die je dag na dag kunt opbouwen,
liefde die ons
van binnenuit sterker maakt.
Dat is wat christenen geloven.
Geen naïef geloof
in een spectaculaire wonderdoener
Maar het vertrouwen
in een onuitsprekelijke liefde
de ons elke dag dichterbij onszelf brengt...

5.3. Illustratie:

- ✓ Lifeboats - Jorja Smith
<https://www.youtube.com/watch?v=90k8MvVphOw>
Deze song roept het beeld van de bootvluchtelingen op maar is ook een allegorie op hoe we soms overspoeld raken door onze problemen. En over wie ons te hulp snelt als we dreigen te verdrinken.
- ✓ Anna Frank: het tragisch verhaal van een opsluiting
<https://www.kerknet.be/kerknet-redactie/video/wat-als-anne-frank-geen-dagboek-maar-camera-had-gekregen-video>
- ✓ Follow the sun - Xavier Rudd
<https://www.youtube.com/watch?v=SLp1x1kPf08>
Geniet van elk moment en laat de liefde de weg bepalen.
- ✓ Beam of light' van 'Nevada Fellow'
<https://www.youtube.com/watch?v=qCdy6ZINEdo>
Over een nieuwe start na een relatiebreuk.
- ✓ Pita: Paniek
<https://www.youtube.com/watch?v=WRMrVXCKmoA>
Moderne rap over de conora-crisis die ons overvalt en de verantwoordelijkheid die elk van ons draagt.